

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Όταν το 1981 είχα μπει στην Ελληνική Βουλή, μια μέρα καθόμουν στα πίσω, στα τελευταία καθίσματα που μπορούσε κάποιος να καπνίσει, κάτω από τα μπαλκόνια. Καπνίζαμε με τον αείμνηστο Τάσο Σεχιώτη, Βουλευτή Αρκαδίας τα τσιμπούκια μας. Ήμασταν και οι δύο νέοι Βουλευτές, για πρώτη φορά εκλεγμένοι αν και δεν είχαμε την ίδια ηλικία, και με ρώτησε “πώς τα πας, βρε, Θόδωρε”. Του λέω “καλά, αλλά αυτό που με στενοχωρεί είναι ότι έρχονται και μου ζητάνε διορισμούς”, “και εμένα το ίδιο” μου απαντάει ο Σεχιώτης. “Στις συγκεντρώσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν λέγαμε ότι θα καταργήσουμε το ρουσφέτι και θα πάψουν οι διορισμοί στο δημόσιο για πολιτικούς λόγους, η αντίδραση ήταν ενθουσιώδης, για την ακρίβεια υπερενθουσιώδης, πώς έρχονται και ζητάν τώρα διορισμούς;” ρώτησα και μου απάντησε αυτός: (όλοι όσοι τον έχουν γνωρίσει μπορούν να εκτιμήσουν το χιούμορ του αναδρομικά) “μα δεν κατάλαβες, εννοούσαν να μην κάνουν οι άλλοι ρουσφέτια και να κάνουμε εμείς τα δικά μας, για αυτό ήταν ενθουσιώδεις”. Πράγματι, έτσι γινόταν επί χρόνια. Μέχρι το σημείο που ήρθατε σήμερα εσείς να μας πείτε ότι διαμορφώθηκε έθιμο, έθιμο συνταγματικής υφής και επιπέδου. Έχει διαμορφωθεί “εθιμικά”, και το ξέρουμε όλοι, όταν λήγει η σύμβαση ορισμένου χρόνου ή το stage που διαρκεί μόνο μερικούς μήνες, να θεωρείται ότι η επέλευση του χρόνου που τυπικά προβλέπεται, είναι απόλυση. Έτσι, δεν απολύεται ποτέ κανείς, έτσι διορίζονται συνεχώς και άλλοι, και έτσι φτάσαμε στο σημείο που βρισκόμαστε. Η απάντηση στην κατακραυγή που υπάρχει για το πολιτικό προσωπικό της χώρας, “πώς τα φάγατε τα λεφτά” που μας ρωτάει ο κόσμος, η απάντηση είναι αυτή “σας διορίσαμε”. Τα φάγαμε όλοι μαζί, μέσα στα πλαίσια μιας σχέσης πολιτικής πελατείας, διαφθοράς, εξαγοράς, εξευτελισμού της έννοιας της ίδιας της πολιτικής.

Από το 2004 έως το 2008, η χώρα παρήγαγε 3,5% πλεόνασμα δηλαδή, αυξανόταν το Α.Ε.Π. κατά 3,5%, ενώ άλλο ένα 3,5% του Α.Ε.Π. δανειζόμασταν, δηλαδή ετήσια 7%. Φτάσαμε στο σημείο της αδυναμίας πληρωμών. Πού πήγαν αυτά τα λεφτά; Αυξήθηκαν

κατά 50% οι δημόσιοι υπάλληλοι και διπλασιάστηκε ο όγκος των μισθολογικών υποχρεώσεων του δημοσίου. Να λοιπόν τι πρόβλημα αντιμετωπίζουμε αυτή τη στιγμή, κατά πρωτοφανή και καιρίο τρόπο. Όταν άρχισε ο κ. Παυλόπουλος να μιλάει ήμουν πανευτυχής για τη θαυμάσια προσέγγιση, διότι θύμιζε πολύ σωστά ότι υπήρχε πρόταση της Ν.Δ., η οποία προέβλεπε, εάν δεν κάνω λάθος, 255 φορείς. Απ' αυτούς, καταργούμε 12, ως πρώτο βήμα, εκ των οποίων ο ένας έχει 51 τοπικές εκφάνσεις. Εκτελούμε, δηλαδή, ένα μέρος του προγράμματός τους. Πολλές από αυτές τις υπηρεσίες, θα τις βρείτε και στη σημερινή μας πρόταση, η οποία βεβαίως είναι επεξεργασμένη και εξειδικευμένη. Επομένως, είναι εφαρμόσιμη. Αυτή, όμως, η πρόθεση της Ν.Δ. καταρχήν, τέθηκε πολύ αργά, τον Μάιο του 2009 εάν δεν κάνω λάθος, και βεβαίως ποτέ δεν υλοποιήθηκε. Όχι μόνο δεν υλοποιήθηκε, αλλά βλέπουμε και την περίπτωση της "Αγροχής", η οποία πραγματικά πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα στην πολιτική, τα σύμβολα είναι το παν.

Αν ανταλλάσσουμε εδώ μόνο επιχειρήματα και συγκεκριμένες ιδέες, ουδείς θα ενδιαφερθεί για μας. Πώς θα εκπαιδεύσουμε τον λαό; Πώς θα επιτελέσουμε το εκπαιδευτικό μας έργο; Ως Βουλευτές είμαστε υποχρεωμένοι να εκπαιδεύουμε τον λαό, να τον μαθαίνουμε να σκέπτεται, να τον μαθαίνουμε να φέρεται. Και εδώ έχουμε ένα πρωτοφανές φαινόμενο: μια εταιρεία που ιδρύεται το 1998, το 2008 έχουν συνολικά προσληφθεί σε μια δεκαετία 47 άτομα, 4 άτομα το χρόνο, προσλαμβάνονται 26 το πρώτο εξάμηνο του 2009 και τον Σεπτέμβριο του 2009, πριν από τις εκλογές, 269 άτομα. Δε θέλω να μπω στην απαρίθμηση του ποιοι προσελήφθησαν, τι ήταν και όλες αυτές τις λεπτομέρειες. Τις έχουμε διαβάσει στον Τύπο. Κύριε Πρόεδρε, αν δεν είχα υποστεί αυτή την πίεση, ίσως δε θα το έκανα. Δε θα έδινα, δηλαδή, λεπτομέρειες και ονόματα. Αλλά υπέστην πίεση, η οποία μου έλεγε «μη βαδίσεις προς αυτήν την κατεύθυνση, διότι θα εκτεθούν συνάδελφοι». Μου ζητήθηκε, δηλαδή, να κάνω ένα βήμα συνενοχής, όλοι μαζί,

ως Βουλευτές, να εξαπατήσουμε τον τόπο και δεν το δέχτηκα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι εδώ τα πράγματα είναι σαφή. Πρέπει να δοθεί αυτό το παράδειγμα και απορώ, πραγματικά, με την επιμονή των εκπροσώπων της Ν.Δ., οι οποίοι εμφανίζονται όχι μόνο ότι έχουν διπλή πολιτική, αλλά ότι ο ίδιος άνθρωπος - γιατί από τον κ. Παυλόπουλο άκουσα τώρα και είπε και τα δύο πράγματα - εμφανίζει αυτό το καθεστώς που στα αμερικανικά το λένε «double state of mind», ένα είδος, δηλαδή, διχασμού της προσωπικότητας, που εκθέτει τα σωστά επιχειρήματα, έχει προβεί σε συγκεκριμένες πολιτικές πρωτοβουλίες προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά τώρα, όταν έρχεται αυτό που λέμε - και το λέμε κάθε τόσο, και το λέμε φαμφαρόνικα και κοροϊδεύει ο κόσμος πια - «το μαχαίρι στο κόκαλο», δεν κόβουμε. Αφήνουμε το μαχαίρι για αργότερα.

Υπάρχει αυτή τη στιγμή τεράστιο λαϊκό αίτημα, αίτημα της διάνοησης, αίτημα που αφορά την ίδια την υπόσταση της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας, που μας ζητάει να ξεκαθαρίσουμε αυτό το θέμα. Να πάψουν οι προσλαμβανόμενοι επί συμβάσει να μπαίνουν «από το παράθυρο» στο Δημόσιο. Να πάψουν να μπαίνουν από τις διάφορες εταιρείες ή οργανισμούς ή γραφεία ή ινστιτούτα αυτού του είδους.

Μου είπατε πριν για το Ινστιτούτο Μεταρρυθμιστικής Πολιτικής. Έχω εδώ ένα χαρτί, το οποίο μου λέει ότι το Ινστιτούτο αυτό είχε έναν τεράστιο προϋπολογισμό 1,6 εκατ. το 2008, 2,435 το 2009. Είχε και - γιατί ήταν και οικονομικοί οι άνθρωποι, έκαναν καλή διαχείριση - στο τέλος του οικονομικού έτους 2007, είχε περί τα 6 εκατ. αποταμιεύσεις στις τράπεζες. Τι έκανε το Ινστιτούτο αυτό; Είχε 17 εργαζόμενους, οι οποίοι έπαιρναν περί τις 600.000 ετησίως. Δεν είναι λίγα. Διέθετε τρία πολυτελή αυτοκίνητα για τον πρόεδρο και τα δύο μέλη του Δ.Σ., που ήταν δραστήριοι εκεί, ώστε να μπορούν να μετακινούνται από το πανάκριβο ακίνητο της οδού Χάρητος, όπου είχαν τα γραφεία τους.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: *(Ομιλεί εκτός μικροφώνου)*

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Αν μου βρείτε κάποιον του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι έτοιμος να τον καταδικάσω μαζί σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επειδή είναι διαλογική η συζήτηση...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Δεν έχω κάνει συζήτηση. Εγώ για το Ινστιτούτο μιλάω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Παυλόπουλε, νομίζω, καταρχήν ότι δεν μπορείτε να παίρνετε τον λόγο αυθαίρετα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το κτίριο αυτό νοικιάστηκε επί Κώστα Σκανδαλίδη και η σύμβαση ήταν μέχρι προχθές.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Θαυμάσια. Ενισχύετε, λοιπόν, την άποψή μου ότι πρέπει να καταργηθεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Παυλόπουλε, δεν έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεύτερον, το Ινστιτούτο αυτό, από τον προϋπολογισμό του, δεν κατανάλωνε τα χρήματα αυτά, και το βλέπετε. Τα αυτοκίνητα θα τους τα πάρουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Παυλόπουλε, δεν έχετε το λόγο και σας παρακαλώ να μην ξαναδιακόψετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Δεν πειράζει, κ. Πρόεδρε. Είμαστε παλιοί συνάδελφοι. Χαίρομαι που το λέτε αυτό. Με ενισχύετε στην άποψή μου. Αν αυτό το Ινστιτούτο ήταν ικανό να διαφθείρει δύο κυβερνήσεις, τότε πρέπει να καταργηθεί ακόμη πιο αποφασιστικά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τις διέφθειρε καθόλου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Παυλόπουλε, δεν κάνουμε διάλογο, σας παρακαλώ. Ζητήσατε το λόγο και δε σας τον δώσαμε; Θα έρθει η ώρα σας. Μιλήσατε, εξάλλου, χωρίς να σας διακόψει κανείς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ακούστε, λοιπόν, πού ξοδεύονται τα λεφτά. Δεν μπορώ

να το διαβάσω όλο. Θα αρχίσω, απλώς. Είναι ένα έτος, το 2008. «Κωνσταντινούπολη, Θεσσαλονίκη, Ρίγα Λετονίας, Θεσσαλονίκη, Σαν Ρέμο, Θεσσαλονίκη, Τορίνο, Ρώμη, Θεσσαλονίκη, Γενεύη, Βρυξέλλες, Βρυξέλλες, Λευκωσία, Παρίσι, Βερολίνο, Γενεύη, Ιωάννινα, Βρυξέλλες, Γενεύη, Θεσσαλονίκη - πήγαινε συχνά στη Θεσσαλονίκη, του άρεσε – Μάαστριχτ, Θεσσαλονίκη, Τίρανα, Κωνσταντινούπολη, Ρότερνταμ, Βιέννη, Σάμος, Βιέννη, Τίρανα, Πράγα, Μανίλα, Βόννη, Νέα Υόρκη, Χονγκ Κονγκ, Ρώμη, Γλασκόβη, Πάτρα, Γενεύη, Σάμος, Λονδίνο. Έχω άλλη μια σελίδα. Είναι οι μετακινήσεις του προέδρου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: *(Ομιλεί εκτός μικροφώνου)*

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Σοβαρά μιλάτε, τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ. Συνεχίστε κ. Πάγκαλε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Τα υπερασπίζεστε, δηλαδή και τα δικαιολογείτε αυτά τα ταξίδια, κ. Παυλόπουλε, ως Υπουργός επί των ημερών του οποίου πραγματοποιήθηκαν, ναι ή όχι; Τα παίρνετε πάνω σας; Παίρνετε την πολιτική ευθύνη αυτής της κατασπατάλησης των χρημάτων του ελληνικού λαού; Τα παίρνετε προσωπικά, ναι ή όχι;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, σας λέμε μια κουβέντα. Ό,τι ώρα θέλετε, φερτέ στη Βουλή να συζητήσουμε το θέμα του Ι.ΜΕ.ΠΟ., για τα ταξίδια και τα οικονομικά του και να μου πείτε πώς οργανώθηκε το Παγκόσμιο Φόρουμ για τη Μετανάστευση και το Άσυλο στην Ελλάδα. Φέρτε το εσείς με δική σας πρωτοβουλία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ. Οργανώσαμε τη συζήτηση με έναν τρόπο. Δεν θα την χαλάσει κανείς τη συζήτηση. Ο καθείς με την σειρά του. Δε θα ξαναπάρετε το λόγο, κ. Παυλόπουλε, αυθαίρετα. Κύριε Πάγκαλε, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: *(Ομιλεί εκτός μικροφώνου και αποχωρεί από την αίθουσα)*

διαμαρτυρόμενη)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρία Πιπιλή, δεν έχετε το λόγο. Κύριε Πάγκαλε, ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μετά από αυτή την εντυπωσιακή έξοδο, το μόνο που μου μένει να πω είναι ότι εμείς θα συνεχίσουμε. Αυτή είναι η πρώτη κατηγορία που εμφανίζεται. Αυτή τη στιγμή ετοιμάζεται δεύτερο πακέτο προς την ίδια κατεύθυνση της εξοικονόμησης πόρων για το δημόσιο λογιστικό και, επίσης, της μεγαλύτερης δυνατής εξοικονόμησης προσπαθειών, στην ακρίβεια της στόχευσης πάνω σε συγκεκριμένα προβλήματα. Διότι, πέραν των πόρων, υπάρχει το πρόβλημα ότι, όταν ένας τραβάει από δω, ο άλλος τραβάει από εκεί και εμφανίζεται μια πανσπερμία αρμοδίων, οι οποίοι δεν είναι αρμόδιοι για τίποτε, γιατί είναι αρμόδιοι σε όλα, τότε υπάρχει σύγχυση και δεν επιτρέπει να υπάρχει κανένα αποτέλεσμα.

Για να μιλήσω για κάτι που με ρώτησε πριν ο κ. Κουβέλης, θέλω να πω ότι για αυτήν την υπόθεση της διόγκωσης του δημόσιου τομέα, με την ευρύτερη έννοιά του και της κακοποίησης της έννοιας του προσλαμβανομένου επί συμβάσει για ορισμένο χρόνο ή του τρόπου με τον οποίο εξυπηρετούνται, ας πούμε, ευκαιριακές ανάγκες κ.λπ., είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Κανείς δεν είναι εκτός των ευθυνών, διότι τα μικρά κόμματα της αριστεράς, βεβαίως, δεν μετείχαν σε κυβερνήσεις, με την εξαίρεση της Κυβέρνησης Τζανετάκη, αλλά έχουν οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Έχουν οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης υπό τον έλεγχό τους. Επίσης, σας διαβεβαιώνω ότι εγώ γνωρίζω περιπτώσεις που γίνονται ακριβώς τα ίδια. Δηλαδή, προσλήψεις ως μέσο πολιτικού εκβιασμού και ελέγχου του εκλογικού Σώματος. Αυτός είναι στόχος μας, ο πολιτικός που πάει πέραν από τα συγκεκριμένα θέματα που έχουμε να λύσουμε.